

راز آلودگی‌های قطعنامه ۵۹۸

رژیم متجاوز بعث عراق که با چراغ سبز و حمایت‌های مالی و موشکی و ماشین جنگی دول غرب و شرق تهاجم هوایی و زمینی بزرگی را به سرزمین صلح و آرامش، ایران آغاز کرد...

رژیم متجاوز بعث عراق که با چراغ سبز و حمایت‌های مالی و موشکی و ماشین جنگی دول غرب و شرق تهاجم هوایی و زمینی بزرگی را به سرزمین صلح و آرامش، ایران آغاز کرد، ۸ سال بعد با تظاهر به صلح و آشتی به گونه ای صحنه سازی کرد که گویی ایران، آغازگر و ادامه دهنده جنگ تحمیلی بوده است، اما هوشیاری، تیزبینی و واقع بینی مقامات لشکری و کشوری کشورمان و اعتماد بنیانگذار جمهوری اسلامی به آنان نقشه های دشمنان تا دندان مسلح را نقش بر آب کرد و جمهوری اسلامی ایران بی آنکه یک وجب از خاکش در اشغال اشغالگر باشد، قطعنامه ۵۹۸ را در مورخه ۲۷ تیرماه ۱۳۶۷ پذیرفت.

به گزارش ایسنا، استیکبار جهانی که در شوک پیروزی انقلاب اسلامی، طرح های بزرگ و کوچک فراوانی را با همکاری و همراهی دستگاه های جاسوسی و نظامی دول عبری، عربی، غربی و مساعدت جریان های سرسپرده داخلی و سازمان خونخوار مجاهدین خلق برای به زمین زدن این درخت تازه جوانه زده، به مرحله عملیاتی درآورده بود و موفقیت دلچسپی نصیبش نشده بود چاره کار را در انداختن رژیم خونخوار و قدرت طلب بعث عراق به جان نوجوانان و جوانان و زنان و مردان آزاده ایرانی دید و فوج فوج، تیپ و لشکر بود که در تهاجم سراسری زمینی و هوایی در تاریخ ۲۱ شهریور ۱۳۵۹ روانه ایران اسلامی کرد و پس از قتل عام صدها هزار مرد و زن شجاع در میدان نبرد و شهرها و روستاهای دور و نزدیک و تحمیل چند صد هزار میلیارد دلار خسارت مادی در فریبی بزرگ در قبول قطعنامه ۵۹۸ پیش قدم شد و کشورمان را نزد افکار عمومی دنیا کشوری «جنگ طلب» جلوه داد، اما فرماندهان نظامی و سیاستمداران عالی رتبه کشور با تشریح توانایی ها و توانمندیهای آفندی و پدافندی در حوزه های نظامی و سیاسی و تبیین دقیق و موشکافانه آنها برای رهبر فقید انقلاب اسلامی نظر مساعد ایشان را برای پایان دادن به جنگ تحمیل شده دشمنان قسم خورده جمهوری اسلامی ایران جلب کردند.

امام خمینی در دیدار محسن رضایی فرمانده وقت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در مورخ ۳۱ تیر ۱۳۶۷، بیان کردند: «همان طور که قبلاً گفتیم ما با مردم خود با صداقت صحبت می کنیم. ما در چارچوب قطعنامه ۵۹۸ به صلحی پایدار فکر می کنیم و این به هیچ وجه تاکتیک نیست، ولی سلحشوران ارتش اسلام باید خود را آماده کنند که اگر دشمن دست به حملاتی زد، جواب مناسبی به آن بدهند. فرزندان انقلابیم، توجه کنید که امروز روز حضور گسترده در جبهه هاست. فکر نکنید که دیگر جنگ تمام شده است. خود را مسلح به سلاح ایمان و جهاد کنید. بر دشمن غدار رحم جایز نیست و اینها تمام حرفهایشان یک فریب است. ما خواستیم به دنیا ثابت کنیم که صدام معتقد به مجامع بین المللی نیست و ما تا قبول قطعنامه از سوی عراق جواب دشمنان اسلام را در جبهه ها خواهیم داد.»

بازخوانی تاریخ مکتوب دفاع مقدس که بر گرفته از جلد ۲۱ صحیفه امام و همچنین نامه بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران به مسئولان نظام درباره دلایل پذیرش قطعنامه ۵۹۸ است و از سوی دفتر رییس فقید مجمع تشخیص مصلحت نظام آیت الله هاشمی رفسنجانی در مورخ هشتم مهرماه ۱۳۸۵ در خیرگزاری مهر منتشر شد، ابعاد و حقایق دفاع مقدس و ادله بنیانگذار جمهوری اسلامی در پذیرش قطعنامه و رازآلودگی های این موضوع را به خوبی روشن می کند.

امام امت در سالگرد کشتار حجاج بیت الله حرام به دست رژیم سعودی دو روز بعد از قبول قطعنامه در ۲۹ تیرماه ۱۳۶۷ در پیامی به ملت ایران به تبیین دلایل چرایی این تصمیم بزرگ پرداختند.

در بخشی از این پیام طولانی آمده است: «امروز جهان تشنه فرهنگ اسلام ناب محمدی است و مسلمانان در یک تشکیلات بزرگ اسلامی رونق و زرق و برق کاخ های سفید و سرخ را از بین خواهند برد. امروز خمینی آغوش و سینه خویش را برای تیرهای بلا و حوادث سخت و برابر همه توپ ها و موشک های دشمنان باز کرده است و همچون همه عاشقان شهادت، برای درک شهادت روزشماری می کند.»

امام خمینی با بیان اینکه جنگ ما جنگ عقیده است و جغرافیا و مرز نمی شناسد، ادامه دادند: «ما باید در جنگ اعتقادی مان بسیج بزرگ سربازان اسلام را در جهان به راه اندازیم. ان شاءالله ملت بزرگ ایران با پشتیبانی مادی و معنوی خود از انقلاب، سختی های جنگ را به شیرینی شکست دشمنان خدا در دنیا جبران می کند و چه شیرینی

بالاخر از اینکه ملت بزرگ ایران مثل یک صاعقه بر سر آمریکا فرود آمده است. چه شیرینی بالاتر از اینکه ملت ایران سقوط ارکان و کنگره های نظام ستمشاهی را نظاره کرده است و شیشه حیات‏ ‏ ‏ آمریکا را در این کشور شکسته است. و چه شیرینی بالاتر از اینکه مردم عزیزمان ریشه های نفاق و ملی گرایی و التقاط را خشکانیده اند و ان شاءالله شیرینی تمام ناشدنی آن را در جهان آخرت خواهند چشید.»

رهبر فقید انقلاب اسلامی با اشاره به دلایل پذیرش قطعنامه ۵۹۸، بیان داشتند: «و اما در مورد قبول قطعنامه که حقیقتاً مسئله بسیار تلخ و ناگواری برای همه و خصوصاً برای من بود، این است که من تا چند روز قبل معتقد به همان شیوه دفاع و مواضع اعلام شده در جنگ بودم و مصلحت نظام و کشور و انقلاب را در اجرای آن می دیدم؛ ولی به واسطه حوادث و عواملی که از ذکر آن فعلاً خودداری می کنم و به امید خداوند در آینده روشن خواهد شد و با توجه به نظر تمامی کارشناسان سیاسی و نظامی سطح بالای کشور، که من به تعهد و دلسوزی و صداقت آنان اعتماد دارم، با قبول قطعنامه و آتش بس موافقت نمودم و در مقطع کنونی آن را به مصلحت انقلاب و نظام می دانم. و خدا می داند که اگر نبود انگیزه ای که همه ما و عزت و اعتبار ما باید در مسیر مصلحت اسلام و مسلمین قربانی شود، هرگز راضی به این عمل نمی بودم و مرگ و شهادت برایم گوارتر بود اما چاره چیست که همه باید به رضایت حق تعالی گردن نهیم. و مسلم ملت قهرمان و دلاور ایران نیز چنین بوده و خواهد بود.»

ایشان افزودند: «من در اینجا از همه فرزندان عزیزم در جبهه های آتش و خون که از اول جنگ تا امروز به نحوی در ارتباط با جنگ تلاش و کوشش نموده اند، تشکر و قدردانی می کنم. و همه ملت ایران را به هوشیاری و صبر و مقاومت دعوت می کنم. در آینده ممکن است افرادی آگاهانه یا از روی ناآگاهی در میان مردم این مسئله را مطرح نمایند که ثمره خونها و شهادتها و ایثارها چه شد. اینها یقیناً از عوالم غیب و از فلسفه شهادت بی خبرند و نمی دانند کسی که فقط برای رضای خدا به جهاد رفته است و سر در طبق اخلاص و بندگی نهاده است حوادث زمان به جاودانگی و بقا و جایگاه رفیع آن لطمه ای وارد نمی سازد. و ما برای درک کامل ارزش و راه شهیدانمان فاصله طولانی را باید بپیماییم و در گذر زمان و تاریخ انقلاب و آیندگان آن را جستجو نماییم. مسلم خون شهیدان، انقلاب و اسلام را بیمه کرده است. خون شهیدان برای ابد درس مقاومت به جهانیان داده است و خدا می داند که راه و رسم شهادت کور شدنی نیست؛ و این ملتها و آیندگان هستند که به راه شهیدان اقتدا خواهند نمود. و همین تربت پاک شهیدان است که تا قیامت‏ ‏ مزار عاشقان و عارفان و دلسوختگان و دارالشفای آزادگان خواهد بود. خوشا به حال آنان که با شهادت رفتند! خوشا به حال آنان که در این قافله نور جان و سر باختند! خوشا به حال آنهایی که این گوهرها را در دامن خود پروراندند.»

امام(ره) ادامه دادند: «آری، دیروز روز امتحان الهی بود که گذشت. و فردا امتحان دیگری است که پیش می آید. و همه ما نیز روز محاسبه بزرگتری را در پیش رو داریم. آنهایی که در این چند سال مبارزه و جنگ به هر دلیلی از ادای این تکلیف بزرگ طفره رفتند و خودشان و جان و مال و فرزندانیشان و دیگران را از آتش حادثه دور کرده اند مطمئن باشند که از معامله با خدا طفره رفته اند، و خسارت و زیان و ضرر بزرگی کرده اند که حسرت آن را در روز واپسین و در محاسبه حق خواهند کشید. که من مجدداً به همه مردم و مسؤولین عرض می کنم که حساب اینگونه افراد را از حساب مجاهدان در راه خدا جدا سازند؛ و نگذارند این مدعیان بی هنر امروز و قاعدین کوتاه نظر دیروز به صحنه ها برگردند. من در میان شما باشم و یا نباشم به همه شما وصیت و سفارش می کنم که نگذارید انقلاب به دست ناهلان و نامحرمان بیفتد. نگذارید پیشکسوتان شهادت و خون در پیچ و خم زندگی روزمره خود به فراموشی سپرده شوند.»

رهبر کبیر انقلاب اسلامی تاکید کردند: «اکیداً به ملت عزیز ایران سفارش می کنم که هوشیار و مراقب باشید، قبول قطعنامه از طرف جمهوری اسلامی ایران به‏ ‏ ‏ معنای حل مسئله جنگ نیست. با اعلام این تصمیم، حربه تبلیغات جهانخواران علیه ما کند شده است؛ ولی دورنمای حوادث را نمی توان به طور قطع و جدی پیش بینی نمود. و هنوز دشمن از شرارت ها دست برنداشته است؛ و چه بسا با بهانه جویی ها به همان شیوه های تجاوزگرانه خود ادامه دهد. ما باید برای دفع تجاوز احتمالی دشمن آماده و مهیا باشیم. و ملت ما هم نباید فعلاً مسئله را تمام شده بداند. البته ما رسماً اعلام می کنیم که هدف ما تاکتیک جدید در ادامه جنگ نیست. چه بسا دشمنان بخواهند با همین بهانه ها حملات خود را دنبال کنند. نیروهای نظامی ما هرگز نباید از کید و مکر دشمنان غافل بمانند. در هر شرایطی باید بنیه دفاعی کشور در بهترین وضعیت باشد.»

امام خمینی متذکر شدند: «مردم ما، که در طول سال های جنگ و مبارزه ابعاد کینه و قساوت و عداوت دشمنان خدا و خود را لمس کرده اند، باید خطر تهاجم جهانخواران در شیوه ها و شکل های مختلف را جدی تر بدانند. و فعلاً چون گذشته تمامی نظامیان، اعم از ارتش و سپاه و بسیج در جبهه ها برای دفاع در برابر شیطنت استکبار و عراق به مأموریت های خود ادامه دهند. در صورتی که این مرحله از حادثه انقلاب را با همان شکل خاص و مقررات مربوط به خود

پشت سر گذاردیم برای بعد از آن و سازندگی کشور و سیاست کل نظام و انقلاب تذکراتی دارم که در وقت مناسب خواهم گفت. ولی در مقطع کنونی به طور جدّ از همه گویندگان و دست اندرکاران و مسؤولین کشور و مدیران رسانه ها و مطبوعات می خواهم که خود را از معرکه ها و معرکه آفرینی ها دور کنند؛ و مواظب باشند که ناخودآگاه آلت دست افکار و اندیشه های تند نگردند؛ و با سعه صدر در کنار یکدیگر مترصد اوضاع دشمنان باشند.»

ایشان هشدار دادند: «این روزها ممکن است بسیاری از افراد به خاطر احساسات و عواطف خود صحبت از چراها و بایدها و نبایدها کنند. هر چند این مسئله به خودی خود یک ارزش بسیار زیباست، اما اکنون وقت پرداختن به آن نیست. چه بسا آنهایی که تا دیروز در برابر این نظام جبهه گیری کرده بودند و فقط به خاطر سقوط نظام و حکومت جمهوری اسلامی ایران از صلح و صلح طلبی به ظاهر دم می زدند، امروز نیز با همان هدف سخنان فریبنده دیگری را مطرح نمایند؛ و جیره خواران استکبار، همانها که تا دیروز در زیر‏ ‏ ‏ نقاب دروغین صلح، خنجرشان را از پشت به قلب ملت فرو کرده بودند، امروز طرفدار جنگ شوند. و ملیگراهای بی فرهنگ برای از بین بردن خون شهدای عزیز و نابودی عزت و افتخار مردم، تبلیغات مسموم خویش را آغاز نمایند. که ان شاءالله ملت عزیز ما با بصیرت و هوشیاری جواب همه فتنه ها را خواهد داد.‏»

رهبر فقید انقلاب اسلامی تاکید کردند: «من باز می گویم که قبول این مسئله برای من از زهر کشنده تر است؛ ولی راضی به رضای خدایم و برای رضایت او این جرعه را نوشیدم. و نکته ای که تذکر آن لازم است این است که در قبول این قطعنامه فقط مسؤولین کشور ایران به اتکای خود تصمیم گرفته اند. و کسی و کشوری در این امر مداخله نداشته است. در شرایط کنونی آنچه موجب امر شد تکلیف الهی ام بود. شما می دانید که من با شما پیمان بسته بودم که تا آخرین قطره خون و آخرین نفس بجنگم؛ اما تصمیم امروز فقط برای تشخیص مصلحت بود؛ و تنها به امید رحمت و رضای او از هر آنچه گفتم گذشتم؛ و اگر آبرویی داشته ام با خدا معامله کرده ام. عزیزانم، شما می دانید که تلاش کرده ام که راحتی خود را بر رضایت حق و راحتی شما مقدم ندارم. خداوند، تو می دانی که ما سر سازش با کفر را نداریم.‏ فرزندان انقلابی ام، ای کسانی که لحظه ای حاضر نیستید که از غرور مقدستان دست بردارید، شما بدانید که لحظه لحظه عمر من در راه عشق مقدس خدمت به شما می گذرد. می دانم که به شما سخت می گذرد؛ ولی مگر به پدر پیر شما سخت نمی گذرد؟ می دانم که‏ ‏ ‏ شهادت شیرینتر از عسل در پیش شماست؛ مگر برای این خادمتان اینگونه نیست؟ ولی تحمل کنید که خدا با صابران است.»

امام (ره) توصیه کردند: «بغض و کینه انقلابی تان را در سینه ها نگه دارید؛ با غضب و خشم بر دشمنانتان بنگرید؛ و بدانید که پیروزی از آن شماست. و تأکید می کنم که گمان نکنید که من در جریان کار جنگ و مسئولان آن نیستم. مسؤولین مورد اعتماد من می باشند. آنها را از این تصمیمی که گرفته اند شماتت نکنید، که برای آنان نیز چنین پیشنهادی سخت و ناگوار بوده است. که ان شاءالله خداوند همه ما را موفق به خدمت و رضایت خود فرماید.‏»

رهبر فقید انقلاب اسلامی تاکید کردند: «من باز می گویم که قبول این مسئله برای من از زهر کشنده تر است، ولی راضی به رضای خدایم و برای رضایت او این جرعه را نوشیدم و نکته ای که تذکر آن لازم است این است که در قبول این قطعنامه فقط مسؤولین کشور ایران به اتکای خود تصمیم گرفته اند و کسی و کشوری در این امر مداخله نداشته است. مردم عزیز و شریف ایران، من فرد فرد شما را چون فرزندان خویش می دانم و شما می دانید که من به شما عشق می ورزم و شما را می شناسم، شما هم مرا می شناسید. در شرایط کنونی آنچه موجب امر شد تکلیف الهی ام بود.»

نامه به مسؤولان نظام درباره چرایی قبول قطعنامه ۵۹۸ و پایان جنگ

خبرگزاری مهر به نقل از دفتر آیت الله هاشمی رفسنجانی، رییس فقید مجمع تشخیص مصلحت نظام متن نامه امام خمینی به مسؤولان نظام درباره مسائل مربوط به قبول قطعنامه ۵۹۸ از سوی جمهوری اسلامی ایران و پایان جنگ را در مورخ هفتم مهرماه ۱۳۸۵ به این شرح منتشر کرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

با یاری خداوند متعال و سلام و صلوات به انبیاء بزرگوار الهی و ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین

حال که مسؤولین نظامی ما اعم از ارتش و سپاه که خبرگان جنگ می باشند، صریحا اعتراف می کنند که ارتش اسلامی به این زودی ها هیچ پیروزی به دست نخواهند آورد و نظر به این که مسؤولین دلسوز نظامی و سیاسی نظام جمهوری اسلامی از این پس جنگ را به هیچ وجه به صلاح کشور نمی دانند و با قاطعیت می گویند که یک دهم سلاح

هایی را که استکبار شرق و غرب در اختیار صدام گذارده اند، به هیچ وجه و با هیچ قیمتی نمی شود در جهان تهیه کرد و با توجه به نامه تکان دهنده فرمانده سپاه پاسداران که یکی از ده ها گزارش نظامی سیاسی است که بعد از شکست های اخیر به اینجانب رسیده و به اعتراف جانشین فرمانده کل نیروهای مسلح، فرمانده سپاه یکی از معدود فرماندهانی است که در صورت تهیه مایحتاج جنگ معتقد به ادامه جنگ می باشد و با توجه به استفاده گسترده دشمن از سلاح های شیمیایی و نبود وسایل خنثی کننده آن، اینجانب با آتش بس موافقت می نمایم و برای روشن شدن در مورد اتخاذ این تصمیم تلخ، به نکاتی از نامه فرمانده سپاه که در تاریخ ۲ / ۴ / ۶۷ نگاشته است، اشاره می شود.

فرمانده مزبور نوشته است تا پنج سال دیگر ما هیچ پیروزی نداریم؛ ممکن است در صورت داشتن وسایلی که در طول پنج سال به دست می آوریم قدرت عملیات انهدامی و یا مقابله به مثل را داشته باشیم و بعد از پایان سال ۷۱ اگر ما دارای ۲۵۰ تیپ پیاده و ۲۵۰۰ تانک و ۳۰۰۰ توپ و ۳۰۰ هواپیمای جنگی و ۳۰۰ هلیکوپتر و قدرت ساختن مقدار قابل توجهی از سلاح های [مختلف] که از ضرورت های جنگ در آن موقع است داشته باشیم، می توان گفت به امید خدا بتوانیم عملیات آفندی داشته باشیم.

وی می گوید: «قابل ذکر است که باید توسعه نیروی سپاه به هفت برابر و ارتش به دو برابر و نیم افزایش پیدا کند.» او آورده است: «البته آمریکا راهم باید از خلیج فارس بیرون کنیم والا موفق نخواهیم بود.»

این فرمانده مهمترین قسمت موفقیت طرح خود را تهیه به موقع بودجه و امکانات دانسته و آورده است: «بعید به نظر می رسد دولت و ستاد فرماندهی کل قوا بتوانند به تعهد خود عمل کنند» البته با ذکر این مطالب می گوید: «باید باز هم جنگید که این دیگر شعار بیست نیست.» آقای نخست وزیر هم از قول وزرای اقتصاد و بودجه وضع مالی نظام را «زیر صفر» اعلام کرده اند. مسئولین جنگ می گویند: «تنها سلاح هایی را که در شکست های اخیر از دست داده ایم، به اندازه تمام بودجه است که برای سپاه و ارتش در سال جاری در نظر گرفته شده بود.» مسئولین سیاسی هم می گویند: «از آنجا که مردم فهمیده اند پیروزی سریعی به دست نمی آید، شوق رفتن به جبهه در آنها کم شده است. شما عزیزان از هر کس بهتر می دانید که این تصمیم برای من چون زهر کشنده است ولی راضی به رضای خداوند متعال هستم و برای صیانت از دین او و حفاظت از جمهوری اسلامی اگر آبرویی داشته باشیم خرج می کنیم.»

خداوندا! ما برای دین تو قیام کردیم و برای دین تو جنگیدیم و برای حفظ دین تو آتش بس را قبول می کنیم. خداوندا! تو خود شاهدهی که ما لحظه ای با آمریکا و شوروی و تمامی قدرت های جهان سر سازش نداریم و سازش با ابر قدرت ها و قدرت ها را پشت کردن به اصول اسلامی خود می دانیم. خداوندا! در جهان شرک و کفر و نفاق، در جهان پول و قدرت و حيله و دو رویی، ما غریبیم، تو خود یاری مان کن. خداوندا! در همیشه تاریخ وقتی انبیاء و علماء تصمیم گرفته اند مصلح جامعه گردند و علم و عمل را درهم آمیزند و جامعه ای دور از فساد و تباهی تشکیل دهند، با مخالفت های ابوجهل ها و ابوسفیان های زمان خود مواجه شده اند. خداوندا! ما فرزندان اسلام و انقلاب مان را برای رضای تو قربانی کردیم، غیر از تو هیچ کس را نداریم، ما را برای اجرای فرامین و قوانین خود یاری فرما. خداوندا! از تو می خواهم تا هر چه زودتر شهادت را نصیب فرمای.

گفتم جلسه ای تشکیل گردد تا آتش بس را به مردم تفهیم نمایند. مواظب باشید، ممکن است افراد داغ و تند با شعارهای انقلابی شما را از آنچه صلاح اسلام است دور کنند.

صریحا می گویم باید تمام همت تان در توجیه این کار باشد. قدمی انحرافی حرام است و موجب عکس العمل می شود؛ شما می دانید که مسئولین رده بالای نظام با چشمی خونبار و قلبی مالامال از عشق به اسلام و میهن اسلامی مان چنین تصمیمی را گرفته اند.

خدا را در نظر بگیرید و هر چه اتفاق می افتد از دوست بدانید.

والسلام علینا و علی عبادالله الصالحین

شنبه ۲۵/تیر ۱۳۶۷

روح الله الموسوی الخمینی